

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3148/05
30.09.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, записничарем, одлучујући по тужби тужиоца ВБ, против туженог Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду Републике Србије-Управе за шуме, ради "ћутања администрације", у нејавној седници већа одржаној 30. 09. 2005. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Тужбом поднетом 15. 04. 2005. године, тужилац је истакао да је захтевом од 26.11.2004. године, тражио од Шумарске инспекције ___ предузимање мера по Закону о шумама, тј. да наложи уклањање незаконито постављених жигова на пањевима. Међутим, пошто његов захтев није решен у законском року поднео је жалбу у смислу члана 208. став 2. Закона о општем управном поступку туженом органу као другостепеном дана 28. 01. 2005. године, али тај орган није у року од 60 дана донео своје решење по жалби, а није га донео ни у даљем року од 7 дана по поновљеном тражењу од 29. 03. 2005. године. Истакао је да према Закону о шумама и Правилнику о начину обележавања стабала за сечу у шумама, начину евидентирања тих стабала у дозначним књигама, облику и садржини дозначних жигова и обрасцу дозначне књиге ("Службени гласник" РС број 95/92) је чланом 11. овог Правилника предвиђено да се пањеви обележавају жигом ШК (шумска кривица) уколико су стабла бесправно посечена. Пошто поседује одобрење за сечу стабала издато од надлежног органа није било разлога да се ови пањеви овако жиговсти, те да сматра да је надлежни орган који је предузео радњу на његовој парцели био дужан да га обавести и о бесправном жигосању у конкретном случају, те да свака оваква радња представља покретање управног поступка. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу је навео да управа није овлашћена да врши жигосање дрвета, већ та одговорност лежи на стручним службама за приватне шуме при Јавном предузећу и да стога Републички шумарски инспектор није вршио жигосање жигом за шумску кривицу, па није могао ни да га уклони. Истакао је да сматра да се у конкретном случају не ради о управној ствари, и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући поднету тужбу, Врховни суд Србије је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 6. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), је прописано да се управни спор може водити само против управног акта, а то је акт којим државни орган или предузеће или друга организација у вршењу јавног овлашћења решава о одређеном праву или обавези физичког лица или правног лица или друге странке у управној ствари. Одредбом члана 8. истог Закона је прописано да се управни спор може покренути и кад надлежни орган о захтеву, односно о жалби странке није донео одговарајући управни акт, под условима предвиђеним овим Законом.

Из тужбе и прилога уз тужбу произлази да тужилац захтева налагање уклањања незаконито постављених жигова на пањевима.

По налажењу Врховног суда стављање жигова на пањеви представља обележавање стабала ради евидентирања истих, а сходно Правилнику о начину обележавања стабала за сечу у шумама, начину евидентирања тих стабала, у дозначним књигама, облику и садржини дозначних жигова и обрасцу дозначне књиге ("Службени гласник" РС" број 95/92), па стога исто обележавање стабала није управни акт у смислу члана 6. Закона о управним споровима јер се истим не решава о одређеном праву или обавези физичког лица или правног лица или друге странке у управној ствари, па самим тим ни уклањање незаконито постављених жигова на пањевима не представља управну ствар.

Управни спор због недоношења решења по захтеву одређеног лица може се у смислу члана 8. и 24. Закона о општем управном поступку водити само ако се ради о недоношењу управног акта, тј. акта по захтеву поднетом у каквој управној ствари, а не и у случају недоношења акта у којој другој ствари која није управна, односно у којој се не решава у управном поступку о правима или обавезама подносиоца захтева.

Због свега изнетог, Врховни суд је применом одредбе члана 28. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), решио као у диспозитиву.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 30. 09. 2005. године У. 3148/05

Председник већа-судија

Снежана Живковић, с.р.

Записничар Рајка Милијаш, с.р.

За тачност отправка

МЂ